

Wandeling n°4

Fond Vedeur :

Durbuy

Bewegwijzering : ■

Deze routebeschrijving laat je de typische weilanden en bossen van de regio doorkruisen, als het ware in de sporen van een Ardeens everzwijn. De wandeling laat je de harmonie ontdekken van de fauna en flora van de Ardennen.

Vertrek : Durbuy (place aux foires)

Hoogte : 150m

Afstand : 8 km

Duur : 3 u

Moeilijkheidsgraad : matig

Aard van de wandeling : bos –
merkwaardige uitzichten – laarzen bij
regenweer

De wandeling verlaat Durbuy langs de “route de Liège” terwijl je de Ourthe volgt. Niet te missen : het oude gemeentehuis (1862) en de vroegere gemeenteschool.

Op het kruispunt met de weg naar Warre ga je het bos in, net achter het grote gebouw in kalksteen. Dit is een molen die in 1813 werd bijgebouwd bij de leerlooierij in Fond Vedeur.

Gedurende de hele klimming volgt de weg de Vedeur, een beek die drie kilometer verder uitmond in de vijvers van Sainte-Geneviève (gekend om haar wonderwater).

Na een welverdiende pauze, klim je verder naar de hoogte van de Hesse. Dit was vroeger een verpleeginrichting voor melaatsen. Draai je even om, het landschap is hier grandioos! Deze weilanden worden regelmatig door everzwijnen omgeploegd. Inderdaad, hun “boutis” (plekken waar ze de aarde omwoelden) zijn goed zichtbaar in de lente en de herfst . Door in weiland of bos de grond om te ploegen voorziet het zich van aardwormen, larven en andere soorten. Het everzwijn doorzoekt de bovenste laag van de aarde, het is een echte wroeter (vermille of mulotte in Ardeense termen). In de weiden herken je deze zoekplek als een omgeploegd stukje grond waarvan enkel de bovenste laag werd bewerkt. In het bos herken je dit als een lange streep waar alle bladeren op de zijkant werden gegooid. Het is meestal terug te vinden in de nabijheid van het “leger” (de plaats waar het everzwijn zich in de modder rolt).

Nog steeds ter hoogte van de weilanden, reeds vanaf de vijvers van Sainte-Geneviève (nog vóór het verbindingspunt met de wandeling van “Bois de Viné”) is het de schiste die ons pad vormt... Het is een veranderlijke rots. Ze werden gevormd door druk en warmte in de bergketen zonder dat er iets veranderde aan de chemische samenstelling. Door deze vervormingen zijn de mineralen in het gesteente zich gaan groeperen en vormen zo fijne laagjes. De kleur en de vorm van deze lagen vertelt ons meer over de precieze temperatuur of druk waarin ze terecht zijn gekomen. Het schiste-gesteente is afkomstig van klei die werd samengedrukt in een bergketen. Schiste laat zich gemakkelijk in fijne laagjes splijten. De kleur varieert van blauwgrijs (leisteel, bevat meer organische stoffen) tot rood (ijzerhoudend) en dikwijls nog tinten kastanjebruin of groen. Schiste voelt glad en zacht door de lagen microscopische mineralen die zich in elkaar vervloeien. Het is voornamelijk samengesteld uit kiezelaarde en aluinaarde. Pure klei zou een zeer bladerachtig en teer gesteente geven.

Bij het volgen van de weg, kom je langs een verbindingspunt voor een andere wandeling, die van Verlaine.

Steek het kruispunt over, je komt het charmante kleine dorp Warre binnen. Vanaf dit plateau, gelegen op ongeveer 250 m hoogte, heb je een prachtig zicht op het begin van de streek van de Ardennen en de Calestienne (strook met kalkondergrond). De weiden hebben hier de bovenhand met voornamelijk de teelt van spelt (tarwesoort) in de zomer. De mosterdplanten beschermen de grond van verrotting door overvloedige neerslag. Met goede zomerjaren (genoeg zon en niet te veel regen) kan je in de herfst de bloemen zien van de mosterdplant. Deze zijn geel. In slechte jaren heeft deze plant de tijd niet om te groeien en te bloeien omdat hij snel volgt op de groei en de oogst van spelt en mais. Deze groene meststof heeft de kracht om genoeg stikstof in de aarde te houden. De mosterdplant heeft de eigenschap om snel wortel te schieten en vergemakkelijkt zo het bewerken van de grond.

Bij het verlaten van het dorp Warre, bemerk je de talrijke veld-esdoorns. Deze heliophile (houdt van zon) soort groeit meestal op kalkrijke ondergrond en kan goed tegen de koude. Reeds vele jaren geleden gebruikte men deze boom voor het afbakenen van wegen of weiden. Het hout van deze soort is hard en meer steviger dan dat van zijn soortgenoten. Het hout wordt vaak gebruikt om blaasinstrumenten van te maken. De veld-esdoorn heeft een uitgespreide houding en wordt tot 20m hoog. De bloei begint vanaf mei en kan duren tot juni, de bloemen zijn geel – groen en groeien in schermvorm.